

Heti üzenet 2017. Október 30.

Élet a szentség útján

És lesz ott ösvény, és út, melyet szentség útjának neveznek... (Ézsa 35:8a)

Számos helyen beszél a Biblia "Az útról" amin járnunk kell, ezt az utat a Szent Szellem szentség, megszentelődés útjának nevezi, melyen egyre inkább krisztusivá formálódunk. Mivel az Új Teremtésnek a maga fizikai valójában is elkell jutni A-ból B-be, hogy az új természet, az új személyiségjegyek, új szokások megjelenjenek. Mert bár jogilag új teremtés vagyunk, de a gyakorlati életben hosszú út áll előttünk, hogy Isten Szelleme kifaragja belőlünk a Krisztust.

Ez a folyamat a szentség útján történik, melyen a Szent Szellem kijelentett igéket kíván közölni, mi pedig a szívünkbe rejtjük azokat az Igéket melyeket a kijelentés útján nyerünk. Ha így cselekszünk, mi is úgy szólhatunk mint Dávid:

Szívemben őrzöm szavaidat, mint rejtett kincseket, nehogy vétkezzem ellened! (Zsolt 119:11 EFO)

Az ilyen ember soha nem fog eltévedni, felborulni, és meghasonlani a szentség útján. Szereti a Szent Szellem szavát, jelenlétét, azt ahogyan vezeti, és törekszik a bevégeztség felé.

A Szent Szellem Vezérünk, Parancsnokunk akar lenni a szentség útján, hogy bevigyen a tökéletességbe (bevégeztség) úgy ahogy Ő akarja. Ehhez elengedhetetlen hogy a Szent Szellem értelmezze számunkra a Biblia betűit, Ő adjon betekintést az Írások mögé, láttasson meg összefüggéseket, nyilatkoztassa ki számunkra mit jelent az hogy "Krisztus az Élet".

Mert a betű ö, a Szellem azonban megelevenít (életet ad, életet közöl)(2Kor 3:6)

Feltehetjük a kérdést: miért kell megszentelődnünk? Miért kell nekünk ez az igen sok megpróbáltatással, küzdelemmel teljes út, miért nem élhetjük a mi kis közepszerű hívő életünket, mint minden átlag ember?

Ennek két oka van, és a két ok összefügg: Isten nem közepszerűsége hívott el minket, hanem az Ő Fiával való közösségre.

Hű az Isten, ki elhívott titeket az ő Fiával, a mi Urunk Jézus Krisztussal való közösségre. (Hogy teljes életközösségben éljünk Vele) (1Kor 1:9)

Krisztus társaságát nem élvezhetjük úgy hogy mi piszkosak vagyunk. Mert Ő tökéletesen szent. Ezért mondja Isten:

"nem bírok el bünt, és ünneplést!" (Ézsa 1:13b Kecskeméthy ford.)

Ugyanakkor ha szentségről beszélünk, akkor beszélünk kell az életről, mert a szentség útja egyszersmind az élet útja is. Erről ad kijelentést a Szent Szellem a 16-os zsoltárban:

mert nem hagyod lelkeket a halál országában, nem engeded, hogy szented sírvermet lásson: megismerteted velem az élet ösvényeit: elégséges öröm van szíved előtt.(Zsolt 16:11 Kecskeméthy ford.)

Két szélsőséget figyeltem meg: az egyház egyik része, csak a törvény betűit ismeri, és úgy tekint az egész pályafutására mint siralom völgyre. Örömtelen, és Krisztus életét teljességgel nélkülöző rész ez. A másik az élmény centrikus társaság, mely ki kell hogy

mondjam party kereszténység, mivel a bűnnel együtt ünnepel abban a hitben hogy birtokolja Krisztus életét. Ám sajnálatos módon köszönő viszonyban sincs vele. Ezért mind a két tábornak mély felismerésre kell jutnia állapotát illetően.

Tudnunk kell, hogy a szentség ösvénye, és az élet ösvénye egyazon út, mivel megszentelődésünk folyamatában Krisztus életének teljességéből részesedünk.

Tergulicza Eszter